

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 15ης Ιανουαρίου 2013 *

«ΕΤΠΑ — Μείωση χρηματοδοτικής συνδρομής — Ενίσχυση του λειτουργικού προγράμματος του στόχου 1 (2000-2006), που αφορά την περιφέρεια της Ανδαλουσίας (Ισπανία) — Άρθρο 39, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 — Τρίμηνη προθεσμία — Οδηγία 93/36/ΕΟΚ — Διαδικασία αναθέσεως του αντικειμένου δημοσίας συμβάσεως με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως διαγωνισμού»

Στην υπόθεση T-54/11,

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο αρχικώς από τον M. Muñoz Pérez, στη συνέχεια από τον S. Martínez-Lage Sobredo και τέλος από τον A. Rubio González και την N. Díaz Abad, δικηγόρους,

προσφεύγον,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από την A. Steiblyté και τον J. Baquero Cruz,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2010) 7700 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 2010, περί μείωσεως της ενισχύσεως του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) στο ολοκληρωμένο λειτουργικό πρόγραμμα του στόχου 1 που αφορά την Ανδαλουσία (2000-2006), στο μέτρο που επιβάλλει δημοσιονομική διόρθωση 100 % στις δαπάνες που χρηματοδοτήθηκαν από το ΕΤΠΑ για τις συμβάσεις 2075/2003 και 2120/2005,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους O. Czúcz, πρόεδρο, I. Labucka (εισηγήτρια) και Δ. Γρατσία, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 26ης Ιουνίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία (ΕΕ L 161, σ. 1), που εκδόθηκε στο πλαίσιο της πολιτικής για την οικονομική και κοινωνική συνοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποσκοπεί στη μείωση των διαφορών όσον αφορά το επίπεδο αναπτύξεως μεταξύ των διαφόρων περιοχών της Ένωσης και στην προώθηση αυτής της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής. Με στόχο τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των κοινοτικών διαρθρωτικών παρεμβάσεων, απλοποιεί τη λειτουργία των ταμείων, μεταξύ άλλων μειώνοντας τον αριθμό των κατά προτεραιότητα στόχων παρεμβάσεως από επτά κατά την περίοδο 1994-1999 σε τρεις κατά την περίοδο 2000-2006, και καθορίζει ακριβέστερα τις αρμοδιότητες των κρατών μελών και της Ένωσης κατά τον προγραμματισμό, την εφαρμογή, την παρακολούθηση, την αξιολόγηση και τον έλεγχο.
- 2 Με την απόφαση C(2000) 3965, της 29ης Δεκεμβρίου 2000, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ενέκρινε το ολοκληρωμένο λειτουργικό πρόγραμμα του στόχου 1 που αφορά την Ανδαλουσία (Ισπανία) (2000-2006) και όρισε τη μέγιστη συνδρομή των διαρθρωτικών ταμείων σε 6 152 700 000 ευρώ. Η απόφαση αυτή τροποποιήθηκε επανειλημμένως, για τελευταία δε φορά με την απόφαση C(2007) 1782 της Επιτροπής, της 16ης Φεβρουαρίου 2007, που όρισε τη μέγιστη συνδρομή του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) σε 6 427 411 070 ευρώ.
- 3 Ένα από τα σχέδια που περιλαμβάνονταν στην ενίσχυση αυτή συνίστατο στην κατάρτιση υγειονομικού χάρτη της υγειονομικής υπηρεσίας της Ανδαλουσίας (σχέδιο Tarjeta sanitaria del Servicio Andaluz de Salud), σκοπός του οποίου ήταν η δημιουργία και η εκμετάλλευση ενός ενιαίου ιατρικού φακέλου, προσβάσιμο μέσο διαδικτύου, για κάθε πολίτη της Αυτόνομης Κοινότητας της Ανδαλουσίας, που θα παρείχε στους επαγγελματίες στον τομέα της δημόσιας υγείας της εν λόγω κοινότητας δυνατότητα προσβάσεως στον φάκελο αυτόν.
- 4 Απαρχή του σχεδίου αυτού αποτέλεσε η συμφωνία συνεργασίας της 24ης Ιουλίου 1995 μεταξύ της κεντρικής κρατικής διοικήσεως (Υπουργείο Εργασίας) και της περιφερειακής κυβερνήσεως (Junta de Andalucía) με σκοπό τη χρησιμοποίηση ενός ατομικού υγειονομικού χάρτη κοινού τόσο για τις παροχές υγείας –υπό τη διαχείριση της περιφερειακής κυβερνήσεως της Ανδαλουσίας– όσο και για την κοινωνική ασφάλιση –υπό τη διαχείριση της κεντρικής κρατικής διοικήσεως. Η εκτέλεση αυτής της συμβάσεως συνεπαγόταν τη δημιουργία ενός συστήματος πληροφοριών στα Centros de Salud (κέντρα υγείας) (πρώτες βοήθειες) των διαφόρων επαρχιών της Ανδαλουσίας (Almería, Córdoba, Jaén, Málaga, Cadix).
- 5 Αργότερα, η υγειονομική υπηρεσία της Ανδαλουσίας (στο εξής: SAS) ολοκλήρωσε το σύστημα πληροφορικής των λοιπών επαρχιών με την υλοποίηση του σχεδίου Diraya, που είχε εκπονηθεί για τη δημιουργία ηλεκτρονικού ιατρικού φακέλου, αποκαλούμενου «Historia de Salud Digital del Ciudadano» (ψηφιακός ιατρικός φάκελος του πολίτη). Προς τον σκοπό αυτόν, η SAS επινόησε και εγκατέστησε, σε διαδοχικές φάσεις, ένα εξελιγμένο σύστημα πληροφοριών σε σχέση προς το αρχικό σχέδιο του υγειονομικού χάρτη.
- 6 Επειδή η φάση III του σχεδίου εμφάνισε αδυναμίες και κινδύνους, η SAS υποχρεώθηκε να εφαρμόσει τις φάσεις IV-1, IV-2 και V. Η φάση IV-1, για την οποία υπογράφηκε η σύμβαση προμηθειών 2075/2003, συνίστατο στην εκπόνηση πιλοτικού προγράμματος στα νοσοκομεία της Κόρδοβας (Ισπανία) και της Σεβίλλης (Ισπανία) για τη μετακίνηση των τοπικών κλινικών δεδομένων προς μία κεντρική βάση δεδομένων (ενιαία βάση δεδομένων των χρηστών), για τη συγκέντρωση των πληροφοριών στο πλαίσιο ενός κέντρου επεξεργασίας των πληροφοριών, που θα επέτρεπε τη διαλειτουργικότητα μεταξύ των κέντρων υγείας. Η SAS δημιούργησε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο, παρέχοντας τον αναγκαίο εξοπλισμό για τη συγκέντρωση των βάσεων δεδομένων και εξασφαλίζοντας

τη λειτουργία του. Εξάλλου, η σύμβαση προμηθειών 2120/2005 αποσκοπούσε στη συμπλήρωση της συμβάσεως αυτής, με την προμήθεια τοπικών εξυπηρετητών δικτύου στα κέντρα υγείας για την επίλυση των προβλημάτων χωρητικότητας της μνήμης που είχαν διαπιστωθεί στο σχέδιο αυτό. Αυτό αποδείχθηκε αναγκαίο για την επίτευξη των στόχων της φάσης IV-1 του σχεδίου. Το αντικείμενο αυτών των δύο συμβάσεων προμηθειών ανατέθηκε στην ανάδοχο επιχείρηση στο πλαίσιο διαδικασίας με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη προκήρυξη διαγωνισμού.

- 7 Στο πλαίσιο οικονομικού ελέγχου που διενεργήθηκε σε όλα τα κράτη μέλη, προς εξακρίβωση της λειτουργίας των συστημάτων διαχειρίσεως και ελέγχου του ΕΤΠΑ για την περίοδο 2000-2006, η Επιτροπή ανέλυσε τις διαδικασίες επαληθεύσεως που είχε εφαρμόσει ο ενδιαμέσος φορέας, η Junta de Andalucía, σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 438/2001 της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 2001, για θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού 1260/1999 όσον αφορά τα συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των παρεμβάσεων των διαρθρωτικών ταμείων (ΕΕ L 63, σ. 21).
- 8 Μετά την εξέταση αυτή, τα προκαταρκτικά πορίσματα του οικονομικού ελέγχου ανακοινώθηκαν, στις 25 Απριλίου 2007, υπό μορφή εκθέσεως προς τις ισπανικές αρχές, οι οποίες διαβίβασαν συμπληρωματικές πληροφορίες στις 30 Οκτωβρίου 2009.
- 9 Σύμφωνα με το άρθρο 39, παράγραφος 2, του κανονισμού 1260/1999, στις 25 Φεβρουαρίου 2010 οργανώθηκε στις Βρυξέλλες (Βέλγιο) ακρόαση, κατά την οποία οι ισπανικές αρχές δεσμεύθηκαν να παράσχουν συμπληρωματικές πληροφορίες, πράγμα το οποίο έπραξαν στις 17 Μαρτίου 2010.
- 10 Με έγγραφο της 15ης Απριλίου 2010, η Επιτροπή κοινοποίησε στις ισπανικές αρχές τα προσωρινά πρακτικά της ακροάσεως, τις παρατηρήσεις τους επί των οποίων διαβίβασαν οι εν λόγω αρχές με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο της 29ης Απριλίου 2010.
- 11 Η Επιτροπή απέστειλε στις ισπανικές αρχές το τελικό κείμενο των πρακτικών της ακροάσεως με έγγραφο της 30ής Ιουνίου 2010.
- 12 Με την απόφαση C(2010) 7700 τελικό, της 16ης Νοεμβρίου 2010, περί μείωσης της ενισχύσεως του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ) στο ολοκληρωμένο λειτουργικό πρόγραμμα του στόχου 1 που αφορά την Ανδαλουσία (2000-2006) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η Επιτροπή μείωσε το ποσό της συνδρομής που χορηγήθηκε στο εν λόγω πρόγραμμα κατά 3 836 360,40 ευρώ. Στη δημοσιονομική αυτή διόρθωση, η οποία κοινοποιήθηκε στις ισπανικές αρχές στις 17 Νοεμβρίου 2010, προέβη η Επιτροπή με την αιτιολογία ότι το αντικείμενο των συμβάσεων 2075/2003 και 2120/2005 (στο εξής θα αποκαλούνται συλλήβδην: επίμαχες συμβάσεις), οι οποίες υποβλήθηκαν για συγχρηματοδότηση, είχε ανατεθεί στο πλαίσιο διαδικασίας με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση διαγωνισμού, κατά παραβίαση του δικαίου της Ένωσης στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων.
- 13 Στις 25 Ιανουαρίου 2011 οι ισπανικές αρχές απέστειλαν την αίτηση τελικής πληρωμής στην Επιτροπή.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 14 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 27 Ιανουαρίου 2011, το Βασίλειο της Ισπανίας άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 15 Το Βασίλειο της Ισπανίας ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που επιβάλλει δημοσιονομική διόρθωση 100 % στις δαπάνες που χρηματοδοτήθηκαν από το ΕΤΠΑ για τις επίμαχες συμβάσεις·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

16 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να απορρίψει την προσφυγή στο σύνολό της·
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

17 Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως, το Βασίλειο της Ισπανίας προβάλλει δύο λόγους, αντλούμενους, αντιστοίχως, από μη τήρηση της τρίμηνης προθεσμίας του άρθρου 39, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 1260/1999 καθώς και από την αδικαιολόγητη εφαρμογή του άρθρου 39, παράγραφος 3, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού και της κανονιστικής ρυθμίσεως περί δημοσίων συμβάσεων της Ένωσης.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από τη μη τήρηση της τρίμηνης προθεσμίας του άρθρου 39, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 1260/1999

18 Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε μετά την παρέλευση της προθεσμίας την οποία προβλέπει το άρθρο 39, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 1260/1999 και πάσχει, κατά συνέπεια, από έλλειψη νομιμότητας.

19 Η κύρια διαφωνία μεταξύ των διαδίκων αφορά το αν η προθεσμία του άρθρου 39, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 1260/1999 είναι επιτακτική ή απλώς ενδεικτική. Από το ζήτημα αυτό εξαρτάται το κύρος της προσβαλλομένης αποφάσεως.

20 Το Βασίλειο της Ισπανίας εκτιμά ότι, στην περίπτωση που δεν επιτευχθεί συμφωνία κατά τη διμερή συνάντηση που προβλέπεται από το άρθρο 39, παράγραφος 2, του κανονισμού 1260/1999, η Επιτροπή διαθέτει προθεσμία τριών μηνών προκειμένου να αποφασίσει τη μείωση της πληρωμής έναντι ή δημοσιονομικές διορθώσεις. Εφόσον παρέλθει η προθεσμία αυτή, η Επιτροπή δεν μπορεί πλέον να λάβει τέτοια απόφαση. Η ως άνω κυβέρνηση υποστηρίζει ότι αυτή η ερμηνεία του άρθρου 39, παράγραφος 3, του κανονισμού 1260/1999 είναι η μόνη που της προσδίδει πρακτική αποτελεσματικότητα. Προσθέτει ότι η προθεσμία αυτή αποτελεί «αποκλειστική προθεσμία» που αποσκοπεί στη διασφάλιση της εφαρμογής της αρχής της ασφάλειας δικαίου η οποία προστατεύει τα κράτη μέλη. Συγκεκριμένα, πρόκειται για εύλογη προθεσμία για τα κράτη μέλη, ώστε αυτά να γνωρίζουν κατά πόσον οι πραγματοποιηθείσες δαπάνες θα χρηματοδοτηθούν από την Ένωση στο πλαίσιο του ΕΤΠΑ.

21 Η Επιτροπή θεωρεί, αντιθέτως, ότι η προθεσμία αυτή είναι καθαρώς ενδεικτική και ότι η μη τήρηση της εν λόγω προθεσμίας δεν συνεπάγεται την ακυρότητα του φακέλου. Στηρίζεται, συναφώς, στη νομολογία του Δικαστηρίου στον τομέα του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), από την οποία προκύπτει ότι προθεσμίες όπως αυτή του άρθρου 39, παράγραφος 3, του κανονισμού 1260/1999 είναι εκδεικτικές, καθόσον δεν προβλέπεται καμία κύρωση σε περίπτωση μη τηρήσεώς τους εκ μέρους της Επιτροπής. Έχουν, συνεπώς, χαρακτήρα ενδεικτικής προθεσμίας. Η Επιτροπή δικαιολογεί τον ενδεικτικό αυτό χαρακτήρα επικαλούμενη τη φύση των δημοσιονομικών διορθώσεων, οι οποίες αποσκοπούν ουσιαστικά στο να εξασφαλίσουν ότι οι δαπάνες τις οποίες πραγματοποίησαν οι εθνικές αρχές έχουν γίνει σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.

22 Κατά το ίδιο το άρθρο 39, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 1260/1999, «[μ]ετά την εκπνοή της προθεσμίας που τάσσει η Επιτροπή, εάν δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία και εάν το κράτος μέλος δεν έχει προβεί στις διορθώσεις, και λαμβάνοντας υπόψη τις τυχόν παρατηρήσεις του κράτους μέλους, η

Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει εντός τριών μηνών να πραγματοποιήσει τις απαιτούμενες δημοσιονομικές διορθώσεις, καταργώντας εν όλω ή εν μέρει τη συμμετοχή των ταμείων στη συγκεκριμένη παρέμβαση».

- 23 Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 448/2001 της Επιτροπής, της 2ας Μαρτίου 2001, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού 1260/1999 όσον αφορά τη διαδικασία διενέργειας δημοσιονομικών διορθώσεων στην παρέμβαση που χορηγείται στο πλαίσιο των διαρθρωτικών ταμείων (ΕΕ L 64, σ. 13), «[ό]ταν το κράτος μέλος έχει αντιρρήσεις σχετικά με τις παρατηρήσεις που διατύπωσε η Επιτροπή και λαμβάνει χώρα ακρόαση δυνάμει του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 39, παράγραφος 2, του κανονισμού [...] 1260/1999, η τρίμηνη προθεσμία εντός της οποίας αποφασίζει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 39, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού αρχίζει να υπολογίζεται από την ημερομηνία της ακρόασης».
- 24 Από το γράμμα των άρθρων αυτών δεν προκύπτει ότι η μη τήρηση της τρίμηνης αυτής προθεσμίας εμποδίζει την Επιτροπή να λάβει, μετά την παρέλευση της εν λόγω προθεσμίας, απόφαση συνιστώσα επιβολή δημοσιονομικών διορθώσεων ή παραίτηση από την επιβολή τους. Κατά συνέπεια, η μη τήρηση μιας τέτοιας προθεσμίας δεν συνεπάγεται σιωπηρή απόφαση περί αναλήψεως, εκ μέρους του ΕΤΠΑ, των δαπανών τις οποίες πραγματοποίησαν οι εθνικές αρχές.
- 25 Καταρχάς, το συμπέρασμα αυτό επαληθεύεται πλήρως από την τεολογική ερμηνεία του άρθρου 39 του κανονισμού 1260/1999. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία, ο ουσιώδης σκοπός της διαδικασίας εκκαθαρίσεως των λογαριασμών είναι να διασφαλιστεί ότι οι δαπάνες στις οποίες προέβησαν οι εθνικές αρχές πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κανόνες της Ένωσης (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Ιανουαρίου 1988, 349/85, Δανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 169, σκέψη 19).
- 26 Τα άρθρα 38 και 39 του κανονισμού 1260/1999 προβλέπουν προς τούτο μια διαδικασία συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής, η οποία παρέχει στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη όλες τις απαιτούμενες εγγυήσεις προκειμένου να προβάλουν την άποψή τους (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Ιανουαρίου 1998, C-61/95, Ελλάδα κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-207, σκέψη 39). Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη προσπαθούν να εντοπίσουν και να αναλύσουν, με πνεύμα συνεργασίας στηριζόμενο στην εταιρική σχέση, όλα τα κρίσιμα στοιχεία, ώστε να αποφευχθεί η επιβάρυνση του ΕΤΠΑ με αντικανονικές δαπάνες και να εφαρμοστούν οι αναγκαίες δημοσιονομικές διορθώσεις.
- 27 Πρέπει, περαιτέρω, να τονιστεί ότι η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να αποκλείει την επιβάρυνση του ΕΤΠΑ με δαπάνες οι οποίες δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κανόνες της Ένωσης. Η υποχρέωση αυτή δεν εξαλείφεται απλώς και μόνον διότι η απόφαση της Επιτροπής ελήφθη μετά την παρέλευση της προθεσμίας των τριών μηνών από την ημερομηνία της ακρόασης, η οποία προβλέπεται από το άρθρο 39, παράγραφος 3, του κανονισμού 1260/1999 σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 448/2001. Ελλείψει οποιασδήποτε κυρώσεως για τη μη τήρηση της προθεσμίας αυτής εκ μέρους της Επιτροπής, η προθεσμία αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως της διαδικασίας των άρθρων 38 και 39 του κανονισμού 1260/1999 της οποίας ο ουσιώδης σκοπός είναι η διασφάλιση του ότι οι δαπάνες στις οποίες προέβησαν οι εθνικές αρχές πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κανόνες της Ένωσης, παρά ως ενδεικτική προθεσμία, υπό την επιφύλαξη της βλάβης των συμφερόντων κράτους μέλους (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 22ας Μαΐου 2012, T-345/10, Πορτογαλία κατά Επιτροπής, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 32). Η Επιτροπή οφείλει μεν να προσπαθεί να τηρεί την προθεσμία αυτή, μπορεί όμως να χρειαστεί περισσότερο χρόνο για να προβεί σε εμπεριστατωμένη ανάλυση της καταστάσεως ώστε να αποφύγει την επιβάρυνση με αντικανονικές δαπάνες.
- 28 Συνεπώς, πρέπει να συναχθεί ότι, εφόσον αντίθετη πρόθεση του νομοθέτη δεν προκύπτει σαφώς από το άρθρο 39, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 1260/1999 και το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 448/2001, η εν λόγω προθεσμία έχει, καταρχήν, ενδεικτικό χαρακτήρα και η μη

τήρησή της δεν ασκεί επιρροή στη νομιμότητα της αποφάσεως της Επιτροπής. Η ερμηνεία αυτή δεν αποστερεί το άρθρο 39, παράγραφος 3, του κανονισμού 1260/1999 από την πρακτική αποτελεσματικότητά του, όπως διατείνεται εν προκειμένω το Βασίλειο της Ισπανίας, καθόσον προκύπτει σαφώς από την παράγραφο 3, τελευταίο εδάφιο, του εν λόγω άρθρου ότι, «[ε]άν δεν ληφθεί απόφαση για την ανάληψη δράσης [σύμφωνα με τις διατάξεις των στοιχείων α' ή β'], παύει αμέσως η αναστολή των ενδιάμεσων πληρωμών». Εξάλλου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Βασίλειο της Ισπανίας ούτε επικαλέστηκε ούτε απέδειξε βλάβη των συμφερόντων του εξαιτίας της υπερβάσεως της επίμαχης προθεσμίας.

- 29 Ωστόσο, ελλείψει διατάξεως στον κανονισμό 1260/1999 που να επιβάλλει επιτακτική προθεσμία, η θεμελιώδης επιταγή της ασφάλειας δικαίου δεν επιτρέπει στην Επιτροπή να καθυστερεί επ' αόριστον την άσκηση των εξουσιών της (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 2002, C-74/00 P και C-75/00 P, Falck και Acciaierie di Bolzano κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-7869, σκέψη 140).
- 30 Συναφώς, και στο μέτρο που το επιχείρημα του Βασιλείου της Ισπανίας μπορεί να ερμηνευθεί και υπό την έννοια ότι προσάπτεται στην Επιτροπή ότι το χρονικό διάστημα που χρειάστηκε για να λάβει την προσβαλλόμενη απόφαση δεν ήταν εύλογο, πρέπει να παρατηρηθεί ότι από την εξέταση της εξελίξεως της διαδικασίας δεν διαπιστώθηκε η ύπαρξη καθυστερήσεως αντιβαίνουσας στις θεμελιώδεις επιταγές της ασφάλειας δικαίου και της εύλογης προθεσμίας. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 39, παράγραφος 2, του κανονισμού 1260/1999, στις 25 Φεβρουαρίου 2010 οργανώθηκε στις Βρυξέλλες συνάντηση μεταξύ της Επιτροπής και του Βασιλείου της Ισπανίας προκειμένου να επιτευχθεί συμφωνία επί των παρατηρήσεων τις οποίες είχε διατυπώσει η Επιτροπή σχετικά με τη μη δικαιολόγηση της συμμετοχής του ΕΤΠΑ για τις δύο επίμαχες συμβάσεις, στο πλαίσιο του σχεδίου για τον υγειονομικό χάρτη. Οι διάδικοι αναγνωρίζουν ότι, κατά τη συνάντηση αυτή, το Βασίλειο της Ισπανίας δεσμεύθηκε να παράσχει στην Επιτροπή συμπληρωματικές πληροφορίες, πράγμα το οποίο έπραξε στις 17 Μαρτίου 2010. Το τελικό κείμενο των πρακτικών της συναντήσεως απεστάλη από την Επιτροπή στις ισπανικές αρχές με έγγραφο της 30ής Ιουνίου 2010. Δεν αμφισβητείται, εν προκειμένω, ότι οι διαβιβασθείσες πληροφορίες περιείχαν νέα στοιχεία επί των οποίων η Επιτροπή στηρίχθηκε για να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στις 16 Νοεμβρίου 2010.
- 31 Από το σύνολο των ανωτέρω προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την αδικαιολόγητη εφαρμογή του άρθρου 39, παράγραφος 3, στοιχείο β', του κανονισμού 1260/1999 και της κανονιστικής ρυθμίσεως περί των δημοσίων συμβάσεων της Ένωσης

- 32 Το Βασίλειο της Ισπανίας προσάπτει στην Επιτροπή ότι διόρθωσε το μερίδιο συμμετοχής του ΕΤΠΑ στη χρηματοδότηση του σχεδίου με την αιτιολογία ότι οι επίμαχες συμβάσεις δεν συνάφθηκαν σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ένωσης περί δημοσίων συμβάσεων. Εκτιμά ότι, αντιθέτως, η σύναψη των συμβάσεων ήταν νομότυπη.
- 33 Ο λόγος αυτός υποδιαιρείται, κατ' ουσίαν, σε δύο σκέλη, έκαστο των οποίων δικαιολογεί, κατά το Βασίλειο της Ισπανίας, την προσφυγή στη διαδικασία με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως διαγωνισμού. Το πρώτο σκέλος στηρίζεται στο ότι ο σκοπός των επιμάχων συμβάσεων, που συνίστατο στην προμήθεια ενός προϊόντος κατασκευασμένου για ερευνητικούς, πειραματικούς, μελετητικούς ή αναπτυξιακούς σκοπούς, δικαιολογεί την προσφυγή στη διαδικασία με διαπραγμάτευση, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 3, στοιχείο β', της οδηγίας 93/36/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων προμηθειών (ΕΕ L 199, σ. 1). Το δεύτερο σκέλος στηρίζεται στο ότι οι επίμαχες συμβάσεις εμφανίζουν τεχνικές ιδιαιτερότητες, καθιστώντας θεμιτή την προσφυγή στην εξαιρετική αυτή διαδικασία, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της ίδιας οδηγίας.

- 34 Πρέπει, ευθύς εξαρχής, να υπομνησθεί ότι η διαδικασία με διαπραγμάτευση έχει εξαιρετικό χαρακτήρα, καθόσον το άρθρο 6, παράγραφοι 2 και 3, της οδηγίας 93/36 απαριθμεί περιοριστικώς και ρητώς τις μόνες εξαιρέσεις για τις οποίες επιτρέπεται προσφυγή στη διαδικασία με διαπραγμάτευση (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Απριλίου 2008, C-337/05, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 2008, σ. I-2173, σκέψη 56 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 35 Πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, οι διατάξεις αυτές, ως παρεκκλίσεις από τους κανόνες που αποσκοπούν στη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται από το δίκαιο της Ένωσης στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων, πρέπει να ερμηνεύονται στενά (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Οκτωβρίου 2009, C-275/08, Επιτροπή κατά Γερμανίας, μη δημοσιευθείσα στη Συλλογή, σκέψη 55 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 36 Εξάλλου, πρέπει να υπομνησθεί ότι στον προτιθέμενο να επικαλεστεί τις εν λόγω παρεκκλίσεις εναπόκειται να αποδείξει ότι συντρέχουν όντως οι εξαιρετικές περιστάσεις που τις δικαιολογούν (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, προμνησθείσα στη σκέψη 34 απόφαση Επιτροπή κατά Ιταλίας, σκέψη 58, και προμνησθείσα στη σκέψη 35 απόφαση Επιτροπή κατά Γερμανίας, σκέψη 56).
- 37 Εν προκειμένω, πρέπει να εξεταστεί κατά πόσον το Βασίλειο της Ισπανίας απέδειξε ότι οι επίμαχες συμβάσεις μπορούσαν, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 3, στοιχεία β' ή γ', της οδηγίας 93/36, να αποτελέσουν αντικείμενο διαδικασίας με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως διαγωνισμού.
- Επί του πρώτου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αφορά το άρθρο 6, παράγραφος 3, στοιχείο β', της οδηγίας 93/36
- 38 Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι η φάση III του σχεδίου εμφάνιζε αδυναμίες και κινδύνους, εγγενείς του τοπικού χαρακτήρα του σχεδίου, που καθιστούσαν αδύνατη τη συγκέντρωση και ανταλλαγή δεδομένων μεταξύ των διαφόρων κέντρων υγείας της SAS. Στο πλαίσιο του σχεδίου και του προγράμματος δράσεως της Επιτροπής για τον διαδικτυακό ευρωπαϊκό χώρο υγείας, η SAS πρότεινε ένα σκοπό που συνιστούσε καινοτομία, επιτρέποντας τη διαλειτουργικότητα μεταξύ κέντρων υγείας και εξασφαλίζοντας τη γεωγραφική κινητικότητα των ασθενών. Το Βασίλειο της Ισπανίας υπογραμμίζει ότι ο νέος αυτός σκοπός ήταν εξαιρετικά επισφαλής και φαινόταν σκόπιμο να υλοποιηθεί σε πρώτη φάση μέσω ενός πιλοτικού σχεδίου, αφορώντος μια αγροτική ζώνη υγειονομικών υπηρεσιών και ένα αστικού χαρακτήρα γενικό νοσοκομείο.
- 39 Το Βασίλειο της Ισπανίας ισχυρίζεται ότι το πιλοτικό αυτό σχέδιο συνίστατο στη μελέτη και τον πειραματισμό των τρόπων με τους οποίους έπρεπε να πραγματοποιηθεί η ασφαλής μεταφορά τοπικών δεδομένων προς μια βάση δεδομένων των χρηστών και, υπό την έννοια αυτή, επρόκειτο για τη δημιουργία ενός νέου προϊόντος πληροφορικής προοριζόμενου για την εκτέλεση της μεταφοράς αυτής με πλήρη ασφάλεια, ώστε να καταστεί δυνατή, μετά από εξακρίβωση της αξιοπιστίας του συστήματος, η μεταφορά των δεδομένων των λοιπών κέντρων της SAS που δεν είχαν περιληφθεί στο πιλοτικό σχέδιο. Ο σκοπός αυτού του σχεδίου ήταν η πραγματοποίηση δοκιμών με στόχο την εξεύρεση των κατάλληλων τρόπων για τη μεταφορά αυτή. Αυτό δικαιολογούσε τον χαρακτηρισμό ως «προϊόντος κατασκευασμένου αποκλειστικά για σκοπούς ερευνητικούς, πειραματικούς, μελετητικούς ή αναπτυξιακούς».
- 40 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 3, στοιχείο β', της οδηγίας 93/36, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να συνάπτουν τις συμβάσεις προμηθειών προσφεύγοντας στη διαδικασία με διαπραγμάτευση, χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως διαγωνισμού, όταν τα σχετικά προϊόντα κατασκευάζονται αποκλειστικά για σκοπούς ερευνητικούς, πειραματικούς, μελετητικούς ή αναπτυξιακούς. Η διάταξη αυτή δεν καλύπτει την παραγωγή ποσοτήτων ικανών να εξασφαλίσουν εμπορική βιωσιμότητα στο προϊόν ή την απόσβεση των δαπανών έρευνας και αναπτύξεως.

- 41 Από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι οι ισπανικές αρχές είχαν απόλυτη γνώση του υλικού που ήταν απαραίτητο για την επίτευξη του στόχου τους. Κανένα στοιχείο της συγγραφής τεχνικών προδιαγραφών των δύο συμβάσεων δεν αφήνει να εννοηθεί ότι η ανάδοχος επιχείρηση όφειλε να επινοήσει ένα νέο προϊόν προοριζόμενο για την έρευνα, τον πειραματισμό, τη μελέτη ή την ανάπτυξη. Επρόκειτο στην πραγματικότητα για την εγκατάσταση σαφώς καθορισμένου πληροφορικού και μη πληροφορικού υλικού, το οποίο περιγραφόταν λεπτομερέστατα από τις ισπανικές αρχές και υπήρχε ήδη στην αγορά και το οποίο θα μπορούσε να εγκαταστήσει οποιοσδήποτε μέσος προμηθευτής του οικείου τομέα.
- 42 Όσον αφορά τις τεχνικές προδιαγραφές της συμβάσεως 2075/2003, διαπιστώνεται ότι, σύμφωνα με τον τίτλο της και το αντικείμενό της, πρόκειται για «σύμβαση προμήθειας των καλωδιώσεων, των μέσων επικοινωνίας, των εξυπηρετητών και των περιφερειακών εξοπλισμών που απαιτούνται για την προσαρμογή του ψηφιακού ιατρικού φακέλου του πολίτη στους τομείς της υγείας, εξωτερικών ιατρείων και νοσοκομειακών μονάδων επειγόντων περιστατικών ως φάση IV-1 του σχεδίου Tarjeta Sanitaria (Diraya) del Servicio Andaluz de Salud». Το κείμενο αυτό επαναλαμβάνεται στην περιγραφή του αντικείμενου της συμβάσεως, στη σελίδα 2 του εγγράφου. Περαιτέρω, τα κεφάλαια 3 έως 6 της συγγραφής τεχνικών προδιαγραφών περιγράφουν λεπτομερώς το πληροφορικό και μη πληροφορικό υλικό που αποτελούσε το αντικείμενο της συμβάσεως. Το αυτό ισχύει και για τον προϋπολογισμό της δαπάνης, όπου αναφέρονται τα προϊόντα ή και οι μάρκες των προϊόντων που επρόκειτο να παραδοθούν.
- 43 Όσον αφορά την εγκατάσταση του υλικού, τα κεφάλαια 3.7.1 και 4.8.1 της συγγραφής τεχνικών προδιαγραφών αναφέρουν μια σειρά απλών υπηρεσιών εγκαταστάσεως τις οποίες ένας μέσος προμηθευτής του οικείου τομέα θα ήταν ικανός να παράσχει στην αναθέτουσα αρχή.
- 44 Τα κεφάλαια 5.1 και 5.2 της συγγραφής τεχνικών προδιαγραφών ακολουθούν το ίδιο σχήμα όσον αφορά το κέντρο επεξεργασίας των πληροφοριών.
- 45 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι όλες οι λεπτομέρειες που αφορούσαν το υλικό, την επίβλεψη, την ποιότητα της υπηρεσίας, την ασφάλεια και τις υπηρεσίες περιγράφονταν με ακρίβεια στη συγγραφή υποχρεώσεων. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να συναχθεί ότι η σύμβαση 2075/2003 δεν αποτελεί σύμβαση για την προμήθεια προϊόντων κατασκευασμένων αποκλειστικά για ερευνητικούς, πειραματικούς, μελετητικούς ή αναπτυξιακούς σκοπούς, υπό την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, στοιχείο β', της οδηγίας 93/36.
- 46 Όσον αφορά τη συγγραφή τεχνικών προδιαγραφών της συμβάσεως 2120/2005, διαπιστώνεται ότι, σύμφωνα με τον τίτλο της και το αντικείμενό της, πρόκειται για «σύμβαση εξοπλισμού και συμπληρωματικής υποστηρίξεως για τη φάση IV-1 του σχεδίου Tarjeta Sanitaria (Diraya) del Servicio Andaluz de Salud».
- 47 Το σημείο 1 της συγγραφής τεχνικών προδιαγραφών ορίζει ότι ο φάκελος CC-2075/03 (δηλαδή η σύμβαση 2075/2003) αποτελούσε τη βάση για την πιλοτική εφαρμογή του φακέλου Diraya για την Ανδaluσία στην υγειονομική ζώνη του βορείου τμήματος της Κόρδοβας και στο νοσοκομείο της Σεβίλλης. Οι μελλοντικές ενέργειες για την εγκατάσταση του Diraya στο υπόλοιπο σύστημα υγείας εξαρτώνταν από τη δοκιμή, τον έλεγχο και την αξιολόγησή του.
- 48 Τα κεφάλαια 3 έως 12 της συγγραφής τεχνικών προδιαγραφών ανέφεραν σαφώς και επακριβώς το ζητούμενο πληροφορικό και μη πληροφορικό υλικό, καθώς και τις μάρκες και τα μοντέλα. Ο προϋπολογισμός της δαπάνης ήταν επίσης λεπτομερής. Τέλος, το κεφάλαιο 13 της συγγραφής τεχνικών προδιαγραφών περιγράφει τις υπηρεσίες που έπρεπε να παρασχεθούν, ήτοι την εγκατάσταση και τη θέση σε λειτουργία των υλικών που περιγράφονται στα προηγούμενα κεφάλαια της συγγραφής υποχρεώσεων. Και για τη σύμβαση αυτή, η αναθέτουσα αρχή γνώριζε άριστα τις ανάγκες της και τον εξοπλισμό και τις υπηρεσίες που απαιτούνταν για την κάλυψή τους.

- 49 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ούτε η σύμβαση 2120/2005 μπορεί να θεωρηθεί ως σύμβαση για την προμήθεια προϊόντων κατασκευασμένων αποκλειστικά για ερευνητικούς, πειραματικούς, μελετητικούς ή αναπτυξιακούς σκοπούς, υπό την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, στοιχείο β', της οδηγίας 93/36.
- 50 Από το σύνολο των ανωτέρω, και χωρίς να χρειάζεται να εξεταστεί το παραδεκτό του παρόντος σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αμφισβητείται από την Επιτροπή, προκύπτει ότι το εν λόγω σκέλος πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο, καθόσον οι ισπανικές αρχές δεν απέδειξαν ότι οι επίμαχες συμβάσεις μπορούσαν, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 3, στοιχείο β', της οδηγίας 93/36, να αποτελέσουν αντικείμενο διαδικασίας με διαπραγμάτευση χωρίς δημοσίευση προκηρύξεως διαγωνισμού.

Επί του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αφορά το άρθρο 6, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 93/36

- 51 Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι το πιλοτικό σχέδιο παρουσιάζει τεχνική ιδιαιτερότητα απόμνη της θέσεως του συστήματος σε εφαρμογή και της μετακινήσεως των δεδομένων. Ισχυρίζεται ότι ήταν απαραίτητο να εφαρμόσει ορισμένες εξαντλητικές και ασφαλείς διαδικασίες μεταφοράς, οι οποίες έπρεπε αναγκαστικά να βασιστούν σε εμπειριστάωμένη γνώση των τύπων των δεδομένων, των σχημάτων, των πινάκων και των σχέσεων μεταξύ των υφισταμένων στη φάση ΙΙΙ του σχεδίου τοπικών βάσεων δεδομένων. Η επιλεγείσα επιχείρηση ήταν, κατά το Βασίλειο της Ισπανίας, η μόνη επιχείρηση που διέθετε τέτοιες γνώσεις, καθόσον είχε τη διαχείριση και την εκμετάλλευση αυτών των τοπικών εγκαταστάσεων κατά τον χρόνο της συνάψεως της συμβάσεως, ως ανάδοχος επιχείρηση των προηγούμενων φάσεων του σχεδίου υγειονομικού χάρτη.
- 52 Υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 93/36, οι αναθέτουσες αρχές μπορούν να συνάπτουν τις συμβάσεις προμηθειών προσφεύγοντας στη διαδικασία με διαπραγμάτευση, χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως διαγωνισμού, όταν, λόγω της τεχνικής ή καλλιτεχνικής ιδιαιτερότητάς τους ή για λόγους που αφορούν την προστασία δικαιωμάτων αποκλειστικότητας, τα προς προμήθεια προϊόντα μπορούν να κατασκευαστούν ή να παραδοθούν μόνον από ορισμένο προμηθευτή.
- 53 Διαπιστώνεται ότι από τα στοιχεία που κατέθεσαν οι διάδικοι στη δικογραφία δεν προκύπτει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας εξέτασε κατά πόσον υπήρχαν επιχειρήσεις εξίσου ικανές να ανταποκριθούν στην πρόσκληση για την υποβολή προσφορών υπό τους ίδιους, αν όχι καλύτερους όρους σχέση προς την επιλεγείσα επιχείρηση. Δεν αναφέρει καμία σχετική ενέργεια, είτε επί ισπανικού εδάφους είτε γενικότερα εντός της Ένωσης. Το Βασίλειο της Ισπανίας περιορίζεται να αναφέρει ότι η επιλεγείσα επιχείρηση ήταν σε ιδιαίτερα πλεονεκτική θέση για να ανταποκριθεί στην πρόσκληση για την υποβολή προσφορών, λόγω της τεχνικής ιδιαιτερότητας των επιμάχων συμβάσεων που απτόταν της θέσεως του συστήματος σε εφαρμογή και της μετακινήσεως των δεδομένων, καθόσον της είχαν ανατεθεί συμβάσεις στο πλαίσιο των φάσεων που προηγήθηκαν της φάσης IV-1 και ότι, ως εκ τούτου, διέθετε ήδη πλήρη γνώση των υφισταμένων τοπικών βάσεων δεδομένων.
- 54 Διαπιστώνεται, συναφώς, ότι αυτό δεν αποδεικνύει ότι η επιχείρηση αυτή ήταν η μόνη που μπορούσε να διαθέτει τις γνώσεις αυτές και ότι καμία άλλη επιχείρηση δεν ήταν ικανή να τις αποκτήσει. Πράγματι, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι, εάν είχαν πραγματοποιηθεί σοβαρές έρευνες εντός της Ένωσης, δεν θα είχαν εντοπιστεί επιχειρήσεις ικανές να παράσχουν την προσήκουσα υπηρεσία (βλ., υπό το πνεύμα αυτό, προμνησθείσα στη σκέψη 35 απόφαση Επιτροπή κατά Γερμανίας, σκέψεις 62 και 63). Εξάλλου, το Βασίλειο της Ισπανίας δεν καταδεικνύει ως προς τι οι επίμαχες συμβάσεις εμφάνιζαν τεχνική ιδιαιτερότητα τέτοια ώστε να δικαιολογείται η προσφυγή στη διαδικασία με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως διαγωνισμού. Πρόκειται, στην υπό κρίση περίπτωση, για συμβάσεις προμήθειας τυποποιημένων προϊόντων (βλ. ανωτέρω σκέψεις 45 έως 47, 50 και 51).

- 55 Επομένως, το Βασίλειο της Ισπανίας δεν μπορεί να επικαλεστεί λυσιτελώς το άρθρο 6, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 93/36 προκειμένου να δικαιολογήσει, όσον αφορά τις επίδικες συμβάσεις, την προσφυγή στη διαδικασία με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως διαγωνισμού.
- 56 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι το δεύτερο σκέλος του παρόντος λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.
- 57 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως είναι εξ ολοκλήρου απορριπτέος και, ως εκ τούτου, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 58 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το Βασίλειο της Ισπανίας ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.**

Czúcz

Labucka

Γρατσίας

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 15 Ιανουαρίου 2013.

(υπογραφές)